

Werd geboren in Brussel op 7 november 1760. Hij was een afgestudeerde architect en had een goede reputatie.

Hij sloot zich bij de patriotten aan in de Brabantse revolutie als kapitein en voerde de “Canaries” aan, een vrijwilligerskorps uit de Naamse regio. Zijn eenheid bestond uit mannen die niet toegelaten werden tot het reguliere leger, omdat ze te klein of omdat ze ongeschikt voor het harde militaire leven waren. Zij namen de naam aan van hun gele uniformen. Dumonceau werd een van de populaire helden van het patriottische leger door zijn extreme heldhaftigheid en gedurftheid.

Toen de revolutie mislukte, vluchtte hij naar Frankrijk en werd de eerste bataljonscommandant van de “Legion des Belges et Liègois réunis”. Daarna voerde hij het bevel over het 1e bataljon de la Legion in Jemappes. In 1793 werd hij gepromoveerd tot brigadegeneraal en diende als militair commandant van Den Haag. Hij werd beloond met het ontwerp van het aanvalsplan dat Pichegu toestond Holland in te nemen. In 1795 werd hij gepromoveerd tot luitenant-generaal van de Bataafse republiek.

Landgoed Lemferdinge, nabij Paterswolde (Noord-Drenthe) werd in 1796 gekocht door Jean Baptiste Dumonceau, bevelhebber van het Bataafse leger in het noorden. Hij liet verbouwingen en veranderingen aan het landgoed en de tuinen uitvoeren, waarbij hij soldaten uit Groningen inschakelde. In 1811 werd het landgoed in percelen verkocht. In 1802 betreft hij een huis in de Oosterstraat in de stad Groningen, waar hij in het plafond van de achterkamer zichzelf en drie Bataafse kopstukken laat vereeuwigen.

Op 19 september 1799 werd Dumonceau gewond bij de slag om Bergen. Hij nam het commando aan over de Bataven bij het beleg van de citadel van Würzburg. In 1805 voerde hij het bevel over het Bataafse leger in de Austerlitz campagne. Hij onderscheidde zich bij de pas over de Danube, Ingolstadt, Donauwerth, Nordlingen en Dirnstein.

Na de 1805 campagne werd Dumonceau lid van het Conseil d'Etat van Koning Lodewijk. Hij diende korte tijd als Koning Lodewijks ambassadeur in Parijs. Gedurende de Britse invasie van Walcheren voerde Dumonceau de Franse strijdkrachten aan totdat maarschalk Bernadotte het overnam.

Hij werd op 15 april 1810 benoemd tot graaf van Berger-Duin ("Comte de l'empire, Graaf van Bergendael") op voorspraak van koning Lodewijk Napoleon Bonapart, Vorst van het Koninkrijk Holland (de jongere broer van Keizer Napoleon), door Keizer Napoleon. Eveneens werd hij op 21 december 1806 gepromoveerd tot maarschalk in het Nederlandse leger, maar deze benoeming werd niet door Napoleon bevestigd. Toen Holland in 1810 ingelijfd werd door de Fransen, werd hij “gedemoveerd” tot divisiegeneraal en diende als gouverneur van het 25^e militaire district.

Generaal Dumonceau nam deel aan de Saksische campagne van 1813 en redde de Fransen van een totale afslachting bij Kulm, waar hij gewond werd. Hij werd gevangengenomen bij Dresden. Na zijn vrijlating bleef hij in Frankrijk en speelde geen rol in de Waterloo campagne.

Na Waterloo in 1815 werd hij tot zijn dood op 29 december 1821 militair adviseur van de koning.

Jean-Baptiste Dumonceau is niet erg beroemd, maar hij had wel een goede reputatie. Hij werd "le general sans tache" (de smetteloze generaal) genoemd en zijn naam is op de Arc de Triomphe geschreven.

Overzicht van Dumonceau's loopbaan:

- meester-steenhouwer
- vrijwilliger regiment cavallerie in dienst van de Staten van Brabant, vanaf 1787
- onder-luitenant in Brabant, vanaf 1789
- luitenant-generaal in Bataafse dienst, vanaf 1795
- militair bevelhebber te 's-Gravenhage, vanaf 1796
- inspecteur-generaal van het Bataafse leger, ingedeeld bij het Korps onder Maarschalk Mortier, van 28 juni 1805 tot 1806
- luitenant-generaal bij de Generale Staf, vanaf 4 juli 1806
- lid Staatsraad in buitengewone dienst, bij de sectie oorlog, van 16 juli 1806 tot 5 augustus 1806
- commandant derde militaire afdeling te Groningen, van 17 augustus 1806 tot 13 september 1806
- commandant eerste divisie verenigde expeditionaire troepen te Zeist, van 13 september 1806 tot 14 september 1806
- commandant gehele verenigde (Hollandse) troepenmacht, van 14 september 1806 tot 13 november 1806
- commandant derde divisie Noorderleger in Westfalen, van 3 november 1806 tot 13 november 1806
- commandant Hollandse divisie bij het achtste korps van het Grote Leger, vanaf 13 november 1806
- lid Staatsraad in buitengewone dienst, bij de sectie oorlog, van 1 januari 1807 tot 5 februari 1808
- commandant eerste (Hollandse) divisie van het korps onder maarschalk Brune in Noord-Duitsland, van maart 1807 tot 7 april 1807
- commandant Hollands korps, van 7 april 1807 tot 27 oktober 1807
- commandant Hollands korps onder maarschalk Bernadotte, van 27 oktober 1807 tot 19 maart 1808
- lid Staatsraad in buitengewone dienst, bij de sectie marine en oorlog, van 5 februari 1808 tot 31 december 1809
- commandant militaire arrondissementen Amstelland en Maasland, van 19 mei 1808 tot 30 september 1808
- commandant eerste grote kustcommandement, van 13 oktober 1808 tot 20 februari 1809
- belast met het oppertoezicht over de verdedigingswerken van Amsterdam en met het bevel over de troepen aldaar, van 4 april 1809 tot 29 mei 1809
- president centrale comité der artillerie en genie, van 29 mei 1809 tot 5 juli 1809
- opperbevelhebber van de troepen in het gouvernement van Amsterdam, vanaf 5 juli 1809 (vertrok 7 aug. 1809 naar het leger in Noord-Brabant)
- opperbevelhebber troepen in Noord-Brabant en (vanaf 18 aug. 1809) belast met het bevel over alle verdedigingswerken in het door zijn troepen bezette gebied, van 16 augustus 1809 tot 5 september 1809

Bijzonderheden uit het leven van Johan Baptiste Dumonceau

- commandant derde (Hollandse) korps van het Noorderleger onder maarschalk Bernadotte, vanaf 5 september 1809
- commandant Hollandse troepen bij het observatiekorps onder maarschalk Oudinot, vanaf 15 april 1810
- divisie-generaal in Franse dienst, vanaf 11 oktober 1810
- belast met de inspectie van de Hollandse regimenten, die in Franse dienst overgingen, vanaf 17 december 1810
- commandant 25e militaire afdeling te Maastricht (later te Wezel), van 15 augustus 1811 tot 15 november 1811
- commandant tweede militaire afdeling te Mezières, van 15 november 1811 tot 18 maart 1813
- commandant tweede divisie van het korps onder Vandamme, belast met het herstellen van de orde in de 32e militaire afdeling, van 18 maart 1813 tot 18 juni 1813
- commandant tweede divisie van het eerste korps van het Grote Leger, vanaf 18 juni 1813
- in krijgsgevangenschap na capitulatie van Dresden, 11 november 1813
- commandant tweede militaire afdeling in Frankrijk, van juni 1814 tot 22 maart 1815
- commandant tweede militaire afdeling in Frankrijk, van 12 april 1815 tot 4 september 1815
- gepensioneerd, 4 september 1815
- lid Tweede Kamer der Staten-Generaal voor de provincie Zuid-Brabant, van 15 maart 1820 tot 29 december 1821